

Οι μπαβέες της Γιαιάς Grandma's bananas

✎ Ursula Nafula
👤 Catherine Groenewald
📧 Eleni Manou
📖 4
🌐 English / Ελληνικά

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Οι μπαβέες της Γιαιάς / Grandma's bananas

✎ Ursula Nafula
👤 Catherine Groenewald
📧 Eleni Manou (el)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Ο κήπος της Γιαγιάς ήταν καταπληκτικός, γεμάτος από σόργο, κεχρί, και κασάβα. Αλλά το καλύτερο από όλα ήταν οι μπανάνες. Παρόλο που η Γιαγιά είχε πολλά εγγόνια, εγώ κρυφά ήξερα ότι ήμουν η αγαπημένη της. Αυτή με προσκαλούσε συχνά στο σπίτι της. Αυτή ακόμα μου είπε λίγα μυστικά. Αλλά υπήρχε ένα μυστικό που δεν μοιράστηκε με μένα: πού ωρίμαζε τις μπανάνες.

...

Grandma's garden was wonderful, full of sorghum, millet, and cassava. But best of all were the bananas. Although Grandma had many grandchildren, I secretly knew that I was her favourite. She invited me often to her house. She also told me little secrets. But there was one secret she did not share with me: where she ripened bananas.

Αργότερα εκείνο το απόγευμα με κάλεσε η μητέρα μου και ο πατέρας μου, και η Γιαγιά. Εγώ ήξερα γιατί. Εκείνη τη νύχτα καθώς έπεσα να κοιμηθώ, εγώ ήξερα ότι δεν μπορούσα να κλέψω ξανά, ούτε από τη Γιαγιά, ούτε από τους γονείς μου, και βέβαια ούτε από κανέναν άλλο.

...

Later that evening I was called by my mother and father, and Grandma. I knew why. That night as I lay down to sleep, I knew I could never steal again, not from grandma, not from my parents, and certainly not from anyone else.

Η επόμενη μέρα ήταν μέρα αγοράς. Η Γιάια ζήτησε να πωλήσει στην αγορά. Όταν πωλήσει στην αγορά, Εγώ δεν βιάστηκα να την επισκεφτώ εκείνη τη μέρα. Αλλά δεν μπόρεσα να την αποφύγω για πολύ.

The following day was market day. Grandma woke up early. She always took ripe bananas to visit her that day. But I could not avoid her for long.

Μια μέρα είδα ένα μεγάλο ψάθινο καλάθι τοποθετημένο στον ήλιο έξω από το σπίτι της Γιάιας. Όταν πώλησα για τι ήταν αυτό, η μόνη απάντηση που πήρα ήταν: «Αυτό είναι το μαγικό μου καλάθι». Δίπλα στο καλάθι, υπήρχαν αρκετά φύλλα μπανάνας που η Γιάια γούριζε από ώρα σε ώρα. «Ήμουν περίεργη. «Για τι πράγμα είναι τα φύλλα, Γιάια;» ρώτησα. Η μόνη απάντηση που πήρα ήταν: «Αυτά είναι τα μαγικά μου φύλλα».

One day I saw a big straw basket placed in the sun outside Grandma's house. When I asked what it was for, the only answer I got was, "It's my magic basket." Next to the basket, there were several banana leaves that Grandma turned from time to time. I was curious. "What are the leaves for, Grandma?" I asked. The only answer I got was, "They are my magic leaves."

Ήταν τόσο ενδιαφέρον να παρακολουθώ τη Γιαγιά, τις μπανάνες, τα φύλλα μπανάνας και το μεγάλο ψάθινο καλάθι. Αλλά η Γιαγιά με έστειλε στην μητέρα μου για μια δουλειά. «Γιαγιά, σε παρακαλώ, άφησε με να παρακολουθώ όσο προετοιμάζεσαι...» «Μην είσαι πεισματάρικο, παιδί, κάνε ό,τι σου λένε» επέμεινε. Ξεκίνησα τρέχοντας.

...

It was so interesting watching Grandma, the bananas, the banana leaves and the big straw basket. But Grandma sent me off to my mother on an errand. "Grandma, please, let me watch as you prepare..." "Don't be stubborn, child, do as you are told," she insisted. I took off running.

Την επόμενη μέρα, όταν η γιαγιά ήταν στο κήπο μαζεύοντας λαχανικά, μπήκα μέσα και κοίταξα προσεκτικά τις μπανάνες. Σχεδόν όλες ήταν ώριμες. Δε γινόταν να μην πάρω μια δεσμίδα τεσσάρων. Περπατώντας στις μύτες των ποδιών προς τη πόρτα, άκουσα τη γιαγιά να βήχει έξω. Μόλις κατάφερα να κρύψω τις μπανάνες κάτω από το φόρεμα μου και περπάτησα μπροστά της.

...

The following day, when grandma was in the garden picking vegetables, I sneaked in and peered at the bananas. Nearly all were ripe. I couldn't help taking a bunch of four. As I tiptoed towards the door, I heard grandma coughing outside. I just managed to hide the bananas under my dress and walked past her.

When I returned, Grandma was sitting outside but with neither the basket nor the bananas. "Grandma, where is the basket, where are all the bananas, and where..." But the only answer I got was, "They are in my magic place." It was so disappointing!

...

Όταν επέστρεψα, η Γιαγιά καθόταν έξω αλλά χωρίς το καλάθι, ούτε τις μπανάνες. «Γιαγιά, που είναι το καλάθι, που είναι όλες οι μπανάνες, και που...» Αλλά η μόνη απάντηση που πήρα ήταν τόσο απογοητευτικό!

The following day when grandma came to visit my mother, I rushed to her house to check the bananas once more. There was a bunch of very ripe ones. I picked one and hid it in my dress. After covering the basket again, I went behind the house and quickly ate it. It was the sweetest banana I had ever tasted.

...

Την επόμενη μέρα όταν η γιαγιά ήρθε να επισκεφτεί την μητέρα μου, πήγα γρήγορα στο σπίτι της να ελέγξω τις μπανάνες για ακόμη μια φορά. Υπήρχε μια δεσμίδα από πολύ ώριμες. Διάλεξα μια και την έκρυψα στο φόρεμά μου. Αφού σκέπασα το καλάθι πάλι, πήγα πίσω από το σπίτι και την έφαγα γρήγορα. Αυτή ήταν η πιο γλυκιά μπανάνα που είχα ποτέ δοκιμάσει.

Δυό μέρες αργότερα, η Γιαγιά με έστειλε να φέρω το μπαστούνι της από το υπνοδωμάτιο της. Μόλις άνοιξα τη πόρτα, με καλωσόρισε η δυνατή μυρωδιά της ωρίμανσης των μπανάνων. Στο εσωτερικό δωμάτιο ήταν το μεγάλο μαγικό ψάθινο καλάθι της γιαγιάς. Αυτό ήταν καλά κρυμμένο από μια παλιά κουβέρτα. Την σήκωσα και μύρισα αυτή την υπέροχη μυρωδιά.

...

Two days later, Grandma sent me to fetch her walking stick from her bedroom. As soon as I opened the door, I was welcomed by the strong smell of ripening bananas. In the inner room was grandma's big magic straw basket. It was well hidden by an old blanket. I lifted it and sniffed that glorious smell.

Η φωνή της Γιαγιάς με ξάφνιασε όταν φώναξε: «Τι κάνεις; Κάνε γρήγορα και φέρε μου το μπαστούνι». Έτρεξα βιαστικά με το μπαστούνι της. «Τι χαμογελάς;» ρώτησε η Γιαγιά. Η ερώτηση της με έκανε να συνειδητοποιήσω ότι ακόμα χαμογελούσα στην ανακάλυψη του μαγικού της τόπου.

...

Grandma's voice startled me when she called, "What are you doing? Hurry up and bring me the stick." I hurried out with her walking stick. "What are you smiling about?" Grandma asked. Her question made me realise that I was still smiling at the discovery of her magic place.